

er ubeløst en foreløbig Linie, er ingenlunde afsluttet afgørende. Jeg kan henvise til Bestemmelserne i Trd. af 5. Marts 1845, hvor den vedkommende Kommission ogsaa paa egen Haand kan foretage visse Ændringer i Linien. De kunne være saa betydelige, at Ministeriet modsætter sig dem, selvfølgelig; men Lovens vedtages jo ikke her i Tinget saaledes forbindeende i alle Gæltigheder i Valget af Linien, at der ikke kan ske nogen Ændring udover Projekteringen og Udførelsen og navnlig under Ekspropriationskommissionens Behandling, som sker, naar Linien er udstykket foreløbig.

Jeg anbefaler, som sagt, Lovforslaget og har intet at erindre mod Ændringen. Herril skal jeg indskrænke mig.

Breinholt: Jeg tør vel antage efter de to sidste Forebrags Karakter, at den højtærede Formand ikke længere fastholder, at man skal tale om Ændringsforslaget alene.

Formanden: Jeg har egentlig ikke Lov til at sige det, Forretningsordenen kræver det. Men af økonomiske Hensyn gik den ærede Ordfører videre til Behandlingen af Sagen i sin Helhed, og da den ærede Minister har fulgt den ærede Ordfører, er det bedst af de samme økonomiske Hensyn, at det ærede Medlem får større Frihed. Vi skulle jo have endnu et Møde i Dag.

Breinholt: Jeg skal erindre den højtærede Formands Anviisning af, at vi have travlt, og derfor satte mig saa kort som muligt. Naar jeg i den af Udvalget afgivne Erklæring ikke har sluttet mig til Udvalget, men forbeholdt mig en Udtalelse ved den mindtlige Forhandling her, er det ikke fordi jeg er nogen Modstander af dette Lovforslag i dets Helhed, men fordi jeg gerne vilde have Lejlighed til at udtale noget, som har frapperet mig i det hele taget, og hvorved jeg vil komme tilbage til nogle udførlige Udtalelser af den ærede Ordfører, som vi nys hørte. Jeg skal allerførst udtale en Betragtelse over, at det andet Ting ikke har gjort noget til Gengæld for den overordentlige Hensyntagen, som der fra Landstingets Side er vist lige over for dette Lovforslag i den Stikfælde, hvortil det blev vedtaget i forrige Samling af det andet Ting, idet saa godt som alle de saa Forandringer, som dette Ting har vedtaget i dette Lovforslag, uden Undtagelse ere strøgne i det andet Ting. Jeg gør i saa Henseende dog en Undtagelse, thi der er nemlig studt noget nyt op, en ganske ejendommelig Blomst,

nemlig et Stykke privat Bane fra Sorø til et Punkt paa Tølløse-Banen, som Staten tilmed har lovet at ville overtage Driften af. Denne ejendommelige Blomst tror jeg, skyldes en Hensyntagen til Landstingets Ønsker, men det er sikkert en dyr Blomst. Den ærede Ordfører udtalte i Begyndelsen af sit Foredrag temmelig udførligt, at ikke alene lige over for dette Lovforslag, men ogsaa lige over for de andre Jærnbånesforslag, stod man her ganske frit; der var ikke stet nogen som helst Aftale med det andet Ting, man havde kun her at forholde sig saglig. Det har glædet mig meget at høre denne Udtalelse, thi jeg skal ikke nægte, at da jeg for første Gang i denne Samling har paa en lille Rejse i Hjemmet, saa jeg rundt omkring i Provinserne, at baade den Sag og den Sag være ordnede saa og saa, og da jeg saa kom tilbage hertil, viste det sig ganske rigtig for Folketingets Vedkommende, og jeg tvivler heller ikke om, at det nu ved den endelige Vedtagelse vil vise sig rigtig for Landstingets Vedkommende. Jeg glæder mig imidlertid over den ærede Ordførers Forsikring i saa Henseende, da dette Tings Stilling derved bliver saa meget smukkere, smukt i den Forstand, at det altid er kønt, naar man erkender, at man tidligere har befundet sig i Bidsfærelse og har staaet paa gale Standpunkter. Jeg tillader mig lige som den ærede Ordfører at omtale de forestillige foreliggende Lovforslag, og deriblandt er der mange enkelte, som vi have stød og aset i Lær ud og Nar ind og have faaet dette Ting til at følge os ved gentagne Afstemninger, som nu maa erkendes, og frit erkendes, for at være mindre rigtige; man ønsker at gøre dem om, og man gør dem om. I den Henseende kan jeg ikke andet end sige, at det er smukt, at et Ting erkender, at det har været paa gale Veje hidtil, og jeg tror at det er rigtig og godt, naar man indser sin Bidsfærelse, at man saa søger at gøre dem om. Jeg skal ikke nægte, at jeg er ikke kommen til den Overbevisning paa mange Punkter, og naar jeg alligevel bøjer mig paa visse Punkter, navnlig over for det her foreliggende Lovforslag, saa sker det, fordi jeg tror, at Sagen i sin Helhed er saa gavnlig for vort Land, at det ikke nytter noget at ville modsætte sig et i sin Helhed saa gavnligt Lovforslag, om det end maa siges at være en vis Udmygdelse for dette Ting, at se, at omtrent alt, hvad det har vedtaget, er strøget, ikke efter Diktat, thi vi godkende jo af frit og god Vilje Strøgningen. Jeg finder mig som sagt i Sagen og vil attsaa stemme for dette Lovforslag til Trods for, at jeg gør det med stor Bedrøvelse.